

January 1993

รายงานวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับประถมศึกษาและมีธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ที่เข้าเรียนในปีการศึกษา ๒๕๒๕

สุนันท์ พันธุ์มีเชาวน์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the Education Commons

Recommended Citation

พันธุ์มีเชาวน์, สุนันท์ (1993) "รายงานวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับประถมศึกษา และมีธยมศึกษาตอนต้นของนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่เข้าเรียนในปีการศึกษา ๒๕๒๕," *Journal of Education Studies*: Vol. 21: Iss. 3, Article 7.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.21.3.7

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol21/iss3/7>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

รายงานวิจัย

เรื่อง

ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้นของ

นักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่เข้าเรียนในปีการศึกษา ๒๕๒๕

สุนันท์ พันธุ์มีเขาวน

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แยกออกเป็นฝ่ายประถมและฝ่ายมัธยม ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ มีการบริหารงานทุกด้าน รวมทั้งด้านวิชาการแยกจากกันโดยเด็ดขาด โรงเรียนทั้งสองฝ่ายต่างพัฒนาปรับปรุงวิธีการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามจุดมุ่งหมายทางการศึกษาของแต่ละระดับ จึงทำให้ผู้ปกครองเกิดความวิตกกังวลว่าวิธีการเรียนการสอนที่แตกต่างกันนี้ จะมีผลต่อการเรียนของบุตรหลานของตนในระดับมัธยมศึกษาหรือไม่โดยเฉพาะในวิชาภาษาอังกฤษ การวิจัยนี้จึงเป็นการวิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีหลักฐานว่าผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมจะมีความสัมพันธ์น้อยเพียงใดกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชานี้ในระดับมัธยม

๒. โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นโรงเรียนสหศึกษา มีทั้งนักเรียนชายและหญิงและนักเรียนเหล่านี้แยกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทนักเรียนที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนชั้นประถมปีที่ ๑ โดยผ่านแบบทดสอบที่คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจัดทำขึ้น และประเภทนักเรียนโครงการสวัสดิการการศึกษาสงเคราะห์บุตรของอาจารย์ ข้าราชการ และลูกจ้างประจำจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่สามารถเข้าเรียนได้ โดยไม่ผ่านการสอบคัดเลือก การวิจัยนี้จึงครอบคลุมถึงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชานี้ระหว่างนักเรียนที่สอบเข้าเรียนเองและนักเรียนในโครงการสวัสดิการอีกด้วย

ปีที่ ๒๑ ฉบับที่ ๓

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกันของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทุกชั้นในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
๒. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาโดยแยกตามเพศและประเภทของนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทุกชั้นทั้งในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในทางเดียวกัน
๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทุกชั้นในระดับประถมศึกษาและภาษาอังกฤษรายวิชาต่าง ๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีความสัมพันธ์ในทางเดียวกัน
๓. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนหญิงทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย
๔. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนในโครงการสวัสดิการทั้งฝ่ายประถมและมัธยม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่สอบเข้าเรียนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๒๕ ซึ่งเริ่มเรียนภาษาอังกฤษเป็นปีแรกในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ในปีการศึกษา ๒๕๒๗ และเรียนติดต่อกันทุกปีไม่ขาดจนถึงระดับมัธยมศึกษา ปีที่ ๓ ในปีการศึกษา ๒๕๓๓

คำนิยามเชิงปฏิบัติการ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	หมายถึง คะแนนเฉลี่ยตลอดปีในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน ในกลุ่มประชากรที่ศึกษาในแต่ละปี ครบทุกปี
วิชาภาษาอังกฤษ	ในระดับประถมศึกษา หมายถึง วิชากลุ่มประสบการณ์พิเศษ (ภาษาอังกฤษ) ซึ่งประกอบด้วยความรู้ทางภาษาและการนำภาษาไปใช้

	ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น แยกเป็นรายวิชา คือ วิชาภาษาอังกฤษหลัก วิชาเสริมทักษะ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ และปีที่ ๒ และวิชาทักษะอ่านในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓
ระดับประถมศึกษา	หมายถึง ระดับประถมศึกษาปีที่ ๓ ในปีการศึกษา ๒๕๒๗ ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ ๖
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	หมายถึง ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ปีที่ ๓ ในปีการศึกษา ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นประชากรกลุ่มเดิม

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยคัดลอกคะแนนสอบภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ถึงปีที่ ๖ และมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึง ปีที่ ๓ ทุกรายวิชา ของนักเรียนชาย ๑๒๙ คน นักเรียนหญิง ๑๑๙ คน ในจำนวนนี้เป็นนักเรียนในโครงการสวัสดิการ ๑๔๑ คน และนักเรียนที่สอบเข้าเรียนเอง ๑๐๗ คน จากหน่วยทะเบียนและวัดประเมินผลของโรงเรียนทั้งฝ่ายประถมและฝ่ายมัธยม นำมาศึกษาข้อมูลลงแผ่น Diskette สำหรับใช้กับเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปชื่อ SPSS/PC คำนวณหาค่าสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างผลสอบรายวิชาต่างๆ และผลสอบรวม วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ หาความสัมพันธ์ของตัวแปรและกลุ่มตัวแปร และทดสอบค่า t , เพื่อเปรียบเทียบผลสอบของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงรวมทั้งของนักเรียนในโครงการสวัสดิการและนักเรียนที่สอบเข้าเรียนเอง

ผลวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทุกชั้นในระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในทางเดียวกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .๐๕ ในระดับค่อนข้างสูง ($r_{xy} = .๗๓ - .๘๕$) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาต่างๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสัมพันธ์ระหว่างกันในทางเดียวกัน ในระดับค่อนข้างสูงถึงสูงมาก ($r_{xy} = .๘๖ - .๙๔$)

๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษทุกชั้นของนักเรียนในระดับประถมศึกษา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษรายวิชาต่างๆ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติระดับ .๐๕ ระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง ($r_{xy} = .๖๔ - .๘๖$) ความสัมพันธ์ทางการเรียนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาจะลดน้อยลงตามลำดับเมื่อนักเรียนเรียนในชั้นที่สูงยิ่งขึ้น

๓. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชายทั้งในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา และความแตกต่างนี้จะเพิ่มมากขึ้นเมื่อนักเรียนเรียนในชั้นที่สูงยิ่งขึ้น

๔. โดยเฉลี่ยแล้วนักเรียนในโครงการสวัสดิการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่สอบเข้าเรียนเอง ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา และความแตกต่างนี้จะเพิ่มมากขึ้นเมื่อนักเรียนเรียนในชั้นที่สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน

๑. จากผลวิจัยที่ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ และ ๕ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลัก และวิชาเสริมทักษะ และทักษะอ่าน ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในระดับค่อนข้างสูง ผู้ปกครองของนักเรียนที่ประสบความสำเร็จในการเรียนดีในระดับประถมศึกษาควรจะคลายความวิตกกังวลเกี่ยวกับผลการเรียนของบุตรในระดับมัธยมศึกษาได้ แต่ผู้ปกครองของนักเรียนที่ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาควรเพิ่มความเอาใจใส่ดูแลแก้ไขพฤติกรรมการเรียนการสอนทบทวนบทเรียน ตรวจสอบความรับผิดชอบการทำงานที่ได้มอบหมายจากทางโรงเรียนอย่างใกล้ชิด สนใจไปพบอาจารย์ที่สอนบุตรเพื่อทราบจุดบกพร่องของบุตรในการเรียน เพื่อการร่วมมือแก้ไขตั้งแต่ต้น

๒. เนื่องจากผลวิจัยปรากฏว่า นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนชายทุกรายวิชา และทุกระดับชั้น ครูบาอาจารย์ ผู้ปกครองจึงควรพยายามสร้างลักษณะนิสัยที่ดีในการเรียนโดยเฉพาะในกลุ่มนักเรียนชายตามแบบนักเรียนหญิงที่ประสบความสำเร็จในการเรียนดี โดยทั่วไป ให้มีความอดทนในการจดงานและการทบทวนบทเรียน ให้มีความรับผิดชอบการทำงานที่บ้านมากขึ้น

๓. ผลวิจัยปรากฏว่า นักเรียนในโครงการสวัสดิการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่สอบเข้าเรียนเอง ดังนั้นผู้ปกครองของนักเรียนที่สอบเข้าเรียนเองจึงควรตระหนักถึงบทบาทของตนเองในการช่วยดูแลส่งเสริมบุตรในการเรียน ควรติดตามผลการเรียนอย่างใกล้ชิด เมื่อบุตรมีผลการเรียนต่ำ หรือต่ำลง ควรรีบแก้ไขทันทีด้วยการปรึกษาหารือ ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดกับอาจารย์ ดังที่ผู้ปกครองนักเรียนในโครงการสวัสดิการกระทำอยู่เป็นส่วนใหญ่

ประวัติผู้เขียน

นางสาวสุนันท์ พันธุ์มีเชาวน์ สำเร็จการศึกษาปริญญาอักษรศาสตรบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๐๔ และศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์ ณ สถาบันเดียวกัน โดยได้รับทุนการศึกษาในปี ๑ ได้ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต ในปีการศึกษา ๒๕๐๖ ได้รับทุน Fulbright ไปศึกษาต่อที่ University of Texas at Austin ประเทศสหรัฐอเมริกา สำเร็จปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ และได้รับทุน SEAMEO ไปศึกษาอบรมการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธี Communicative approach ณ ประเทศสิงคโปร์ พ.ศ. ๒๕๒๔ ปัจจุบันเป็นหัวหน้าหมวด วิชาภาษาต่างประเทศ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร